

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Budaházi Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a **B....** Környéki Törvényszék 2019. december 6-án kelt 2.G.40.646/2017/62. számú ítélete ellen a felperes részéről előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 12.000 (tizenkétezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 33.800 (harmincháromezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A felperes pontosított keresetében az alperesi jogelőd ... Zrt.-vel (a továbbiakban: alperes) 2008. január 11-én megkötött kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását, az érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződés határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítását kérte azzal, hogy 2015. február 1-jén 422.551 forint tartozása áll fenn az alperes felé, amely összeget és járulékait a határozathozataltól kezdődően vállalja megfizetni. Az érvénytelenség okaként arra hivatkozott, hogy a szerződés 12. pontja valótlan adatokat tartalmaz az Üzletszabályzat megismeréséről, megértéséről és elfogadásáról, az a részére történő átadás, a felek általi megtárgyalás és elfogadás hiányában nem vált a szerződés részévé, illetve másodlagosan semmis.
- [2] Az árfolyamkockázatról nem kapott érthető és világos tájékoztatást az alperestől, a tájékoztatás nem felelt meg az Európai Unió Bírósága (EUB), valamint a Kúria által lefektetett irányelveknek, melynek következtében a szerződés az 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 205. § (3) bekezdésébe, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. (rég. Hpt.) 203. § (6) és (7) bekezdéseibe ütközik, ezért a rég. Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján, továbbá tisztességtelenség okán semmis.
- [3] A szerződés semmis továbbá az előírt alakiság megsértése miatt a rég. Ptk. 217. § (1)

bekezdése alapján, mivel a régi Hpt. 47. §-a értelmében két képviselőre jogosult személy együttes aláírására lett volna szükség a hitelezői oldalon. Az alperes szándéka valójában olyan pénzüpiaci, tőzsdai befektetésre irányult, melynek minden kockázata az adósé, ugyanakkor nem volt jogosult befektetői tevékenység végzésére, így számára nem engedélyezett tevékenységre kötött szerződést, amely szintén semmisséget eredményez a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján. Ha az alperes pénzváltási tevékenységet is végzett, az a régi Hpt. 5. § (2) bekezdés d) pontjába ütközik, így a szerződés a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján ezért is semmis. Amennyiben nem végzett pénzváltási tevékenységet, alaptalanul és jogalap nélkül szedett be minden olyan költséget, amelynek alapja a CHF/HUF devizapáros közti árfolyamváltozásból ered, amely tisztességtelen és jóerkölcsbe ütközik. Az alperes figyelmen kívül hagyta a referencia kamatot, amely tisztességtelenséget, illetőleg jóerkölcsbe ütközést eredményez. Arra is hivatkozott a felperes, hogy az árfolyamok kedvezőtlen változása miatti törlesztőrészlet-emelkedés veszélyeztette a törlesztési képességét, ezért az alperes akkor járt volna el a régi Ptk. 4. §-a szerinti jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, ha a tartozást forintra váltja át, melynek elmulasztása tisztességtelen és jóerkölcsbe ütköző magatartás, a szerződés így ezen okból is semmis a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján. Állította azt is, hogy a szerződés lehetetlen szolgáltatásra irányul. A régi Hpt. 59. §-ába is ütközik, mivel az alperes tudott arról, hogy jelentős árfolyamváltozás várható, amelyet kihasználva a fogyasztó kárára kötötte meg a jogügyletet.

- [4] A szerződés a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjába ütközően svájci frank devizanemben nem tartalmazza a hitel-, illetve a törlesztőrészletek pontos összegét, mint lényeges tartalmi elemet; azt sem, hogy a teljes hiteldíj mutató (THM) milyen számítás eredménye; a törlesztőrészletek összegét milyen árfolyammal kell számolni; az alperes az általa alkalmazott napi több árfolyamból melyikkel számol és a törlesztőrészletek esedékessége időpontjának meghatározása is hiányzik [rég Hpt. 213. § (1) bekezdés b) és e) pontok].

II.

- [5] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Vitatta a felperesek által hivatkozott érvénytelenségi okok fennállását és azt, hogy az Üzletszabályzat nem vált a szerződés részévé. Hangsúlyozta, hogy a régi Hpt. 47. §-a csak hitelintézetekre vonatkozik, a jogelődjére mint pénzügyi vállalkozásra nem. Az aláíró személy meghatalmazás alapján járt el, ennek hiányában a jogelődje az álképviselő eljárását jóváhagyta a kölcsön folyósításával. A hitelintézetet terhelő kötelezettségek esetleges megszegése nem keletkeztet önállóan érvényesíthető magánjogi igényt a hitelintézettel, pénzügyi vállalkozással szerződést kötő jogalanyok számára, hanem kizárólag a pénzügyi felügyeleti jogkört gyakorló felügyeleti szerv joga és kötelessége a régi Hpt.-ben foglaltak betartásának ellenőrzése, melyre tekintettel alaptalan a régi Hpt. 59. §-ára történő felperesi hivatkozás. Az árfolyamkockázatról történt tájékoztatás vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a szerződés 7. pontja és az azzal szövegszerűen megegyező Üzletszabályzat 18.3.2. pontja tartalmazza a jogszabályoknak megfelelő kockázatfeltáró nyilatkozatot, az az általánosan tájékozott fogyasztó számára világos és érthető szerződéses kikötés. Egy átlagosan figyelmes és körültekintő fogyasztó számára érthetőnek és világosnak kellett lennie ugyanis annak a ténynek, hogy az árfolyam folyamatosan változhat, amely jelentős kockázatot hordoz magában.

III.

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 26.800 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 25.350 forint eljárási illetéket.

III.1.

- [7] Határozatában tényként állapította meg, hogy az alperes a 2007. november 2-án kelt együttműködési megállapodásban meghatalmazta a V.... Kft.-t, hogy az általa forgalmazott gépjárműre a jóváhagyott hitel- és pénzügyi lízingszerződéseket nevében és helyette eljárva cégszerűen aláírja, amennyiben erre az alperes szerződésenként, cégszerűen aláírt és szerződésszámmal ellátott meghatalmazásával feljogosítja.
- [8] A felek 2008. január 11-én hitelszerződést kötöttek, mely alapján az alperes 2.000.000 forint kölcsönt nyújtott a felperesnek gépjárművásárlás céljából, a futamidő 120 hónap, míg a maximális futamidő 132 hónap volt. A 6. pontban rögzítették, hogy a szerződés változó kamatozású, svájci frank alapú, változó futamidejű, az éves induló ügyleti kamatláb 14,35 %, az ügyleti kamatláb változásának eseteit és módját az Üzletszabályzat tartalmazza. A szerződés tekintetében a BB Nyrt. bázis árfolyama a BB Nyrt. számlakonverziós vételi árfolyama; a BB Nyrt. aktuális árfolyama a BB Nyrt. számlakonverziós eladási árfolyama. A 7. pont szerint az adós a hitel visszafizetését 120 havi törlesztőrészlet megfizetésével teljesíti, a havonta esedékes törlesztőrészlet összege 31.477 forint volt. Azt is rögzítették a 7. pontban, hogy „Deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamatláb alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyam különbség egy összegben esedékessé válik. Az adós kijelenteti, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának és vállalja ennek következményeit.” A 12. pont szerint a szerződésben és annak mellékleteiben nem szabályozott kérdésekben a hitelező Üzletszabályzata az irányadó és a szerződés aláírásával az adós kijelentette, hogy az Üzletszabályzatot átvette, megismerte és az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismeri el.
- [9] A szerződést az alperes nevében és helyett a V.... Kft. részéről ... Ágnes írta alá a 2008. január 11-én kelt, az alperestől származó és a perbeli jogügyletre vonatkozó eseti meghatalmazás alapján.
- [10] A szerződés részévé vált Üzletszabályzat 16.1.3. pontja szerint a vételi jog az alperest a szerződés aláírását követő 5 éven át illeti meg. Abban az esetben, ha a hitel futamideje bármely okból meghaladja az 5 évet, a felek az 5 év lejártát követő naptári nappal a szerződésből hátralévő idő plusz 1 éves időtartamra - további nyilatkozat és szerződés aláírása nélkül - újabb vételi jogot alapítanak, a vételi jog időtartamára vonatkozó szabályokon túlmenően az Üzletszabályzatban meghatározott feltételek szerint.
- [11] A 17.2. pont alapján „A THM az a belső kamatláb, amely mellett az ügyfél által visszafizetendő tőke és hiteldíj egyenlő az ügyfél által, a folyósításkor a pénzügyi intézménynek fizetett költségekkel csökkentett hitelösszeggel. A hiteldíj tartalmazza az ügyleti kamatokat, valamint minden egyéb, a hitel felhasználásával kapcsolatban fizetendő díjat, költséget. A THM számítása a vonatkozó jogszabályban foglaltaknak megfelelően történik. Az induló THM a B.... Autó szerződéskötéskor érvényes ügyleti kamatlába, valamint a szerződéskötéskor ismert felmerülő költségek figyelembevételével kerül kiszámításra. A B.... Autó az éves százalékban kifejezett induló THM-et a Hitelszerződésben állapítja meg.” A 17.3. pontja rögzíti a hitelhez kapcsolódó egyéb díjakat, költségeket, amelynek megfizetésére az ügyfél a szerződésben foglaltakon túlmenően az Üzletszabályzatban meghatározott esetekben kötelezhető.

[12] Az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja rögzítette, hogy a devizaalapú szerződések változó kamatú szerződések, az ügyfél fizetési kötelezettségei forintban teljesítendőek. Devizaalapú szerződés esetén a törlesztőrészekre a **B.... Bank Nyrt.** (a továbbiakban: **BB Nyrt.**) által a szerződés devizanemére meghirdetett árfolyamok módosulásának függvényében, az ott meghatározott árfolyam-különbözet - a futamidő szerint utolsóként esedékessé váló törlesztőrészlet kivételével - kerül érvényesítésre. Az esedékes törlesztőrészlet összegét meg kell szorozni az aktuális árfolyam és a bázis árfolyam különbségével és az eredményt el kell osztani a bázis árfolyammal. A bázis árfolyam a **BB Nyrt.** szerződésben meghatározott árfolyam típusának a hitelfolyósítás napját követő első banki napjának végén érvényben lévő árfolyama. Az aktuális árfolyam a **BB Nyrt.** szerződésben meghatározott árfolyam típusának törlesztőrészlet esedékessége napjának végén érvényben lévő árfolyama. Az Üzletszabályzat 18.3.3. pontja alapján a „Változó futamidejű deviza alapú szerződés esetén az árfolyam-különbözet elszámolás a futamidő változását eredményezi. Az árfolyam-különbözet az adott törlesztőrészlet (tőke), majd kamat tartalmát módosítja. Változó futamidejű szerződések esetén az árfolyam-különbözet elszámolását követően a **B....** Autó a szerződés futamidejét és az utolsó törlesztőrészlet nagyságát úgy módosítja, hogy a törlesztőrészlet összege az utolsó kivételével ne változzon és az utolsó törlesztőrészlet összege az induló törlesztőrészlet összegét ne haladja meg. Amennyiben a kamatváltozások következtében a futamidő elérte a maximális futamidőt és az utolsó törlesztőrészlet összege elérte az induló törlesztőrészlet nagyságát, az árfolyam különbség elszámolása mindaddig a hátralévő törlesztőrészek változását eredményezi, ameddig a törlesztőrészek összege az eredeti törlesztőrészlet összege alá nem csökken. A hátralévő tőke- illetve esetleges kamattartozás árfolyam-különbözete lejárat előtti teljes körű előtörlesztés, illetve megszűnés esetén egy összegben esedékessé válik és az a következőképpen határozható meg: hátralévő tőketartozás x (teljesítési árfolyam - bázis árfolyam) / bázis árfolyam.” A 18.3.4. pont megismételte az egyedi megállapodás 7. pontjában írt árfolyamkockázatról szóló figyelmeztetést. A 21. pont szerint a havi törlesztőrészek a hitelfolyósítás napjától 1 hónapos törlesztési periódusonként esedékesek. Az esedékesség napja - amennyiben a felek a szerződésben másképp nem rendelkeztek - minden naptári hónapban az a nap, amely számánál fogva megegyezik a hitelfolyósítás napjával, illetve amennyiben az adott hónapban nincs ilyen számú nap, úgy a hónap utolsó napja. A **B....** Autó legkésőbb az 1. havi törlesztőrészlet esedékessége előtti 5 nappal írásban tájékoztatja az ügyfelet a hitelfolyósítás dátumáról, valamint a folyósítás időpontjában érvényes ügyleti kamatláb mértékéről. Az ügyfél tájékoztatás hiányában is köteles a havi törlesztőrészlet induló összegét a gépjármű átvételét követő 30. napra a **B....** Autónak megfizetni, illetve a tájékoztatás hiányát a **B....** Autó felé írásban jelezni.

[13] Az alperes 2015. december 30-án a felperesnek címzett levelében - a 2015. CLXV. tv. (Forintosítási törvény) szerinti szerződésmódosítás kapcsán tett felperesi elutasító nyilatkozatra figyelemmel - tájékoztatta a felperest, hogy a szerződést az eredeti devizaalapú szerződés szerinti elszámolásra visszaállították.

III.2.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában megállapította, hogy a felek között a régi Ptk. 523. § (1) és (2) bekezdése szerinti bankkölcsön szerződés jött létre, amely a régi Ptk. 685. § d) és e) pontja szerinti fogyasztói szerződésnek, valamint a régi Hpt. 2. számú melléklet III. 13. pontja szerinti lakossági kölcsönnek minősül, amely a 2014. évi XXXVIII. tv. (DH1) és a 2014. évi XL. tv. (DH2) hatálya alá tartozik.

- [15] A felperes alakiság megsértésére vonatkozó érvelésével összefüggésben a BDT2009. 2023. számú eseti döntésre utalással kifejtette, hogy a képviselet lehet törvényen alapuló (törvényes képviselet), jogi személy szervezeti szabályzatán alapuló (szervezeti képviselet), valamint jogügyleten alapuló (ügyleti képviselet). A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) szerinti törvényes, illetve szervezeti képviseletre, valamint a régi Ptk. ügyleti képviseletre vonatkozó rendelkezéseit egymás mellett kell alkalmazni, a képviseleti jogkör szempontjából a Gt. rendelkezései nem minősülnek olyan „lex specialis” szabálynak, amely a régi Ptk. ügyleti képviseletre vonatkozó rendelkezéseinek az alkalmazását gazdasági társaságok esetén kizárná. Az alperes törvényes, illetve szervezeti képviselőinek együttes cégjegyzési joga nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy a régi Ptk. 219. § (1) és (2) bekezdése szerinti meghatalmazással az alperes ügyleti képviselőjeként egy személy járjon el. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az alperes és az autókereskedés közötti együttműködési megállapodás, valamint a perbeli szerződés megkötésére írásban adott külön meghatalmazás alapján az autókereskedés a régi Ptk. 223. § (1) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel jogosult volt arra, hogy az alperes helyett és nevében a perbeli hitelszerződést megkösse. A régi Ptk. 221. § (1) bekezdésére hivatkozással rámutatott arra is, amennyiben az autókereskedés álképviselőnek minősülne, a képviseleti jog hiányát a képviselt utólagos jóváhagyása orvosolja, amely nincs alakszerűséghez kötve, arra szóban, írásban és ráutaló magatartással is sor kerülhet. A perbeli esetben ráutaló magatartásként értékelhető az alperes részéről az, hogy a képviselő által megkötött kölcsönszerződést teljesítette, ezáltal jóváhagyta az autókereskedő eljárását. Nem szükséges, hogy a képviseleti jogosultság keletkezésének láncolata magából a képviselő által kötött szerződést tartalmazó okiratból kitűnjön (BDT2014. 3133.III., IH2015. 17.III.). Erre tekintettel nincs jelentősége annak, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható, hogy a szerződéskötés során az alperest képviselő autókereskedés nevében a szerződést aláíró személy képviseleti jogosultsága min alapult. Mindezekre figyelemmel a felperes alakiság megsértésére vonatkozó érvelése nem vezetett eredményre.
- [16] A régi Ptk. 205/B. § (1) bekezdése és a Pp. 196. § (1) bekezdése szerinti teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősülő szerződés 12. pontja értelmében az Üzletszabályzat a szerződés részévé vált, mivel az abban tett felperesi nyilatkozat bizonyítja az üzletszabályzat mint általános szerződési feltétel megismerésének lehetővé tételét és annak kifejezett elfogadását.
- [17] A régi Ptk. 374. § (2), valamint a 375. § (1) és (4) bekezdéseire utalással rámutatott, hogy a vételi jog kikötésére több alkalommal is lehetőség van, ily módon a felperes által hivatkozott vételi jogra vonatkozó üzletszabályzati rendelkezés tisztességtelen. Egyebekben az alperes ezen jogosultságát 5 éven túl nem gyakorolta.
- [18] Alaptalanul állította a felperes azt is, hogy a perbeli szerződés olyan befektetési szerződés, amelynek megkötésére az alperes nem volt jogosult. A 6/2013. PJE határozat III.3. pontja értelmében a devizaalapú kölcsönök csak abban az esetben minősülnek a régi Hpt. 5. §-a szerinti, befektetési szolgáltatási tevékenység körében kötött szerződésnek, ha a devizaalapú hitel egyben befektetési hitel is, az adott esetben azonban erről nincsen szó. Az Európai Unió Bírósága (EUB) a C-312/14. számú ügyben hozott ítéletében kifejtette azt, hogy a devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződések esetén a banki műveletek a kölcsön és a törlesztőrészletek adott devizában (kírovó pénznem) nyilvántartott összegének a nemzeti pénznemre (lerovó pénznem) történő átváltására korlátozódnak, e műveletek rendeltetése nem befektetés megvalósítása, mivel a fogyasztó kizárólag a fogyasztási cikk vásárlásához vagy szolgáltatás igénybevételéhez szükséges összeghez kíván hozzájutni.

- [19] Szintén téves a jogosulatlan pénzváltási tevékenységre való felperesi hivatkozás. A régi Ptk. 200. § (2) bekezdése alkalmazása körében kialakult bírói gyakorlatra utalva az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a más jogági szabályokat sértő szerződés a polgári jog szempontjából akkor érvénytelen, ha a más jogági törvény kifejezetten rögzíti, hogy az adott jogi norma megsértése egyúttal a szerződés érvénytelenségét is okozza, vagy ha ez a törvény értelmezéséből, az összes körülményből nyilvánvaló módon megállapítható (BDT2006. 1450., BDT2000. 97.). Erre tekintettel az alperes esetleges jogosulatlan tevékenysége önmagában a szerződés érvénytelenségét nem eredményezi. Ezt meghaladóan rámutatott, hogy az EUB C-312/14. számú határozatában egyértelműen megfogalmazottak szerint a devizaalapú kölcsönszerződésekkel összefüggő banki árfolyamműveletek nem minősülnek pénzváltásnak.
- [20] A felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az árfolyamok kedvezőtlen változása indokolta tette volna a hiteltartozás forintra átváltását, amitől az alperes elzárkózott, ezért a szerződés jóerkölcsbe ütközik, illetve a törlesztőrészek jelentős megemelkedése folytán lehetetlen szolgáltatásra is irányul. Utalt e körben a 6/2013. számú PJE határozat III.2.b. pontjára, amely szerint a devizaalapú kölcsönszerződések konstrukciója nem ütközik nyilvánvalóan jóerkölcsbe, jellemzően nem lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződések és a teljesítés lehetetlenülni sem tud mindaddig, amíg a teljesítés helyén törvényes fizetőeszköz létezik.
- [21] A felek a kölcsön összegét a szerződés 4. pontjában a lerovó pénzben meghatározták. A 7. pontban meghatározták a visszafizetési kötelezettséget is, a futamidőt az 5. (illetve 6.) pontban, a törlesztőrészek induló összegét a 7. pontban, az esedékességet az Üzletszabályzat 21. pontjában. A szerződés tartalmazza, hogy deviza (svájci frank) alapú hitelről van szó. A szerződés 6. pontja rögzíti, hogy milyen árfolyamot kell figyelembe venni, míg az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja rögzíti, hogy mely napra érvényes értéket kell alapul venni. Ekként a kölcsönösszeg az 1/2016. számú PJE határozat 1. pontjában foglaltaknak megfelelően meghatározott, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjának sérelmére.
- [22] A szerződés 9. pontjában a felek meghatározták a THM mértékét, továbbá rögzítették, hogy a THM változásának a feltételeit az Üzletszabályzat tartalmazza. Az Üzletszabályzat 17.2. pontja rögzíti a teljes hiteldíjmutatóra vonatkozó szabályokat, míg a 17.3. pont rögzíti a hitelhez kapcsolódó egyéb díjakat és költségeket, ezért a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjának megsértését is megalapozatlanul állította a felperes.
- [23] Az 1/2016. számú PJE határozat 2. pontjára is figyelemmel a törlesztőrészek összegét a szerződés 7. pontja, továbbá az Üzletszabályzat 18.3.2. és 18.3.3. pontja kiszámíthatóan tartalmazza. A törlesztőrészek esedékességét az Üzletszabályzat 21. pontja határozza meg. Minderre tekintettel nem alapos a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjának sérelmére történő felperesi hivatkozás.
- [24] Az ügyleti kamat mértékére hivatkozással is alaptalanul állította a felperes a szerződés jóerkölcsbe ütközés miatti semmisségét. A kamat felperes által kifogásolt mértéke önmagában nem teszi a szerződést nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközővé, különös tekintettel arra, hogy elfogadta a szerződésben rögzített kamatot, a mértéke meghatározásának a szerződésben rögzített módját. Alaptalan a régi Hpt. 58. §-ára és 59. §-ára történő felperesi hivatkozás is, mivel nem állapítható meg, hogy az alperes valóban tudott a várható jelentős árfolyamváltozásról. Egyebekben pedig az elsőfokú bíróság osztotta az alperes e körben kifejtett védekezését.

[25] Az árfolyamkockázat tisztességtelenségére történő felperesi hivatkozás kapcsán a régi Ptk. 209. § (1)-(2) és (4) bekezdése, a 209/A. § (2) bekezdése, a régi Hpt. 203. § (6) bekezdése, (7) bekezdés b) pontja, valamint a Kúria 2/2014.számú PJE határozata 1. pontja ismertetését követően kifejtette, hogy az egyedi szerződés 7. pontjában adott alperesi tájékoztatás mindezen jogszabályi követelményeknek megfelel. ... Ágnes tanú sem számolt be eltérő tartalmú tájékoztatás nyújtásáról. A tájékoztatás megfelel az EUB C-26/13. szám alatti döntésben meghatározott elveknek is, mivel kifejezetten felhívja a fogyasztó felperes figyelmét arra, hogy az árfolyam nagyobb mértékben is megváltozhat, abból és a szerződés rendelkezéseiből egyértelmű az is, hogy annak iránya és mértéke előre nem állapítható meg és annak nincsen felső határa. Az EUB C-51/17. számú ügyben hozott ítélete szerint a tájékoztatásnak ki kell térnie arra, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet. Ennek megfelelően az árfolyamkockázatról szóló tájékoztató a forint leértékelődésének lehetőségét tartalmazza. Az EUB döntése értelmében a fogyasztónak tudni kell értékelní egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt gazdasági következményeit. Ehhez képest az alperesi tájékoztatás arra is kitér, hogy a forint leértékelődése az esedékes törlesztőrészek növekedését eredményezheti. Az EUB ítélete szerint a tájékoztatásból annak is ki kell tűnnie, hogy mindezek esetlegesen jelentős gazdasági következményeit a fogyasztónak kell viselnie, melynek megfelelően az adós akként nyilatkozott, hogy vállalja az árfolyam változásából eredő kockázatot. Az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó ez alapján ismeretében volt annak, hogy a forint leértékelődhet, ami a törlesztőrészek és a tőketartozás emelkedését jelenti, amelynek következménye nyilvánvalóan a fizetési kötelezettségének a növekedése. Az átlagos fogyasztó mércéjével megítélt felperes tehát alappal nem gondolhatta azt, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy nem őt terheli, illetve őt csak korlátozott mértékben terheli.

IV.

[26] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte annak megváltoztatásával a szerződés érvénytelenségének megállapítását és a Kúria konzultációs testülete által 2019. június 19-én elfogadott állásfoglalás I. számú számítási módjának alapulvételével az érvénytelenség jogkövetkezményének levonását, vagyis a szerződés érvényessé nyilvánítását 11,17 % + 12 havi BUBOR ügyleti kamat mellett azzal, hogy az alperes felé fennálló tartozása 2016. március 22-én 448.513 forint.

[27] Fenntartotta, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztató nem volt megfelelő tartalmú. A kockázatfeltáró nyilatkozat alapján egy átlagos fogyasztó részére világosan és egyértelműen nem vonható le az a következtetés, hogy milyen következményei lesznek az árfolyamváltozásnak a törlesztőrészletre, hogy az árfolyamváltozás kockázata korlátlan. A szerződésbe foglalt kockázatfeltáró nyilatkozat csak a tájékoztatás megtörténtének nyugtázását jelenti, de a szóbeli részletes tájékoztatást nem helyettesíti. Az alperesi tájékoztatásnak arra kellett volna kiterjednie, hogy a svájci frank átváltási árfolyama a szerződéskötést megelőző trend szerint 8%-ot emelkedett, ami a két ország gazdasági teljesítménye közötti különbségre vezethető vissza; 2007 júniusában az átváltási árfolyam mintegy 40 HUF/CHF értékkel alatta volt a trendnek, tehát hamarosan ilyen nagyságrendű árfolyamemelkedés várható, aminek hatásaként a törlesztőrészlet folyamatos és egyenletes fizetése esetén is a tartozásállomány forintban emelkedik, az emelkedés mértéke akár 40-50%-ot is elérhet; a visszafizetendő törlesztőrészek összege akár három-négyszerese is lehet a forintszerződések törlesztőrészeinek. A szerződés megkötésekor az alperes képviselőjében eljáró ügyintéző sem tájékoztatta teljeskörűen a devizaalapú kölcsönök kockázatairól. Annak tudatában írta alá tehát

a szerződést, hogy nem kell tartania az árfolyamkockázattól, az nem valós, illetve bizonyos mértékben korlátozott, megfelelő tájékoztatás esetén viszont nem írta volna alá. Ezért a szerződés a tájékoztatási kötelezettség megsértése miatt a régi Hpt. 203. §-a (6) és (7) bekezdésébe, továbbá a régi Ptk. 205. §-ának (3) bekezdésébe ütközik, így az a régi Ptk. 200. §-ának (2) bekezdése alapján semmis, sérti a 93/13/EGK irányelvet, nem felel meg a 2/2014. Polgári jogegységi határozatnak, továbbá az EUB C-26/13., C-186/16. és C-51/17. számú ítéleteinek, ezért az a régi Ptk. 209-209/A. §-ai alapján tisztességtelen.

[28] Továbbra is hivatkozott arra, hogy az alperesi jogelődre a régi Hpt. 6. §-a szerinti pénzügyi vállalkozásként irányadóak a régi Hpt. 47. § (1) és (2) bekezdéseiben írtak, azaz a pénzügyi szolgáltató tevékenység körében a cégjegyzésre két igazgatósági tag együttesen jogosult, ennek a jognak az átruházására pedig csak együttes aláírási jogként kerülhet sor. Egyebekben a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 8. §-ának, valamint a régi Ptk. 223. § (1) bekezdésének rendelkezéseiből és a „nemo plus iuris” elvéből is az következik, a hitelszerződés aláírására szóló meghatalmazást az együttes cégjegyzésre jogosult két igazgatósági tag írhatta volna alá és a meghatalmazott részére csak együttes aláírási jogot ruházhattak volna át. A szerződés ezért az alakiság megsértésével kötöttnek minősül, így a régi Ptk. 217. §-a alapján semmis. A jogszabályban előírt alakiság megsértése a szerződést orvosolhatatlanul semmissé teszi, ezért téves az elsőfokú bíróságnak az álképviselettel, az álképviselő eljárásának az alperes részéről történt jóváhagyásával kapcsolatos álláspontja.

[29] Érvelése szerint a megkötött szerződés az alperes szándékai szerint nem minősülhet kölcsönszerződésnek, mivel pénzügyi, tőzsdéi befektetésre irányul, ahol minden kockázat az övé, az alperes pedig nyereszkesedik rajta. Az alperes rosszhiszemű és megtévesztő magatartást tanúsított, ez okból a szerződés létre sem jött.

[30] Fenntartotta, hogy a szerződés lehetetlen szolgáltatásra irányul, emellett pedig a jóerkölcsbe is ütközik, hiszen a konstrukció során a devizában való elszámolás következtében létrejött árfolyamkülönbség tőkésítésre kerül, megnövekedve ezzel az eredetileg felvett kölcsön összegét. Hangsúlyozta azt is, hogy az árfolyamok kedvezőtlen változása indokolta tette volna a kölcsöntartozás forintba való átváltását, melynek elmulasztásával az alperes a régi Ptk. 4. §-a szerinti jóhiszeműség és tisztesség követelményét sértette meg és ez „megvalósítja a tisztességtelenség és a jóerkölcsbe ütközést” is.

[31] Változatlanul állította, hogy a szerződés nem tartalmazza annak tárgyát, ezért a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik. Eseti döntésre utalással kifejtette, hogy a felek forintban határozták meg a kölcsön összegét és az adós fizetési kötelezettségét, így az ezzel ellentétes üzletszabályozati rendelkezések nem váltak a szerződés részévé a régi Ptk. 205/C. §-a értelmében, melynek hiányában a szerződés svájci frank devizanemben érvényesen nem jött létre. Téves álláspontot foglalt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a szerződés régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja szerinti semmisségét nem találta megállapíthatónak annak ellenére, hogy a szerződés nem rendelkezik arról, a havi törlesztőrészeket milyen árfolyammal kell számolni, a naponta közzétett árfolyamból az alperes melyiket veszi figyelembe, továbbá a törlesztőrészek esedékessége sem meghatározott. Az alperes az általa alkalmazott árfolyamokat saját üzletpolitikája és érdeke szerint egyoldalúan változtathatta, amely szintén „megvalósítja a tisztességtelenség és a jóerkölcsbe ütközést.”

V.

[32] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes

ténybeli és jogi indokai alapján.

VI.

- [33] Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéletábra teljes terjedelmében vizsgálta felül.

VII.

- [34] A fellebbezés nem alapos.

VIII.

- [35] Az ítéletábra kiegészíti a tényállást a rendelkezésre álló iratok alapján azzal, hogy a szerződés 9. pontja szerint az induló THM mértékét 16,08 %-ban határozták meg a felek. Az Üzletszabályzat 18.3.3. pontjának utolsó mondata szerint „Amennyiben az ügyfélnek nincs hátralékos tartozása, jogában áll írásban kezdeményezni - a módosítási díj megfizetése mellett - a **B...** Autónál deviza alapú szerződése alapján fennálló hátralévő tőketartozásának forint alapra történő konvertálását a következő törlesztőrészlet esedékességével”.
- [36] A fentiekben túl annyiban pontosítja az elsőfokú ítéletben a kereseti kérelemmel kapcsolatban rögzítetteket, hogy a felperes egyértelmű és határozott nyilatkozata szerint (2018. április 25-én kelt 13. sorszámú előkészítő irat 16. oldal) az opciós jog érvénytelenségével kapcsolatos kereseti kérelmét - amely az eredeti keresete szerint kiterjedt az annak biztosítására alapított elidegenítési és terhelési tilalom törlésére is - nem tartotta fenn, ezért mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásából az opciós joggal kapcsolatos kikötés (Üzletszabályzat 16.1.3. pont) érvényességére vonatkozó okfejtést.

IX.

- [37] Az elsőfokú bíróság a fentieket meghaladóan a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntésével és indokaival az ítéletábra egyetért, ezért a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján utal a határozat helyes indokaira és csak a fellebbezésben foglaltakra tekintettel mutat rá az alábbiakra.
- [38] Maradéktalanul osztja az ítéletábra az elsőfokú bíróság indokait az Üzletszabályzat szerződés részévé válása tekintetében. Helyesen foglalt állást a törvényszék a 6/2013. számú PJE határozatra és az EUB C-312/14. számú ítéletére hivatkozással abban is, hogy az alperes nem végzett tiltott befektetői tevékenységet, nem kötött számára tilalmazott jogügyletet, nem végzett pénzváltási tevékenységet.
- [39] Tévesen hivatkozott a felperes a fellebbezésében a képviseleti jog hiányára és az álképviseleti eljárás jóváhagyásának a kizártságára. A régi Hpt. 5. § (1) bekezdése értelmében hitelintézet az a pénzügyi intézmény, amely a 3. §-ban meghatározott pénzügyi szolgáltatások közül legalább betétet gyűjt, vagy más visszafizetendő pénzeszközt fogad el a nyilvánosságtól (ide nem értve a külön jogszabályban meghatározott nyilvános kötvénykibocsátást), valamint hitelt és pénzkölcsönt nyújt vagy elektronikus pénzt bocsát ki. A felperes a fellebbezésben maga sem tette vitássá, hogy az alperesi jogelőd nem hitelintézet, hanem a régi Hpt. 6. § (1) bekezdése szerinti pénzügyi vállalkozás. A pénzügyi vállalkozásokra azonban nem vonatkoznak a régi Hpt. 47. §-ának felperesek által hivatkozott szabályai. Téves az a felperesi érvelés is, hogy az esetleges álképviselet olyan alaki hiba, ami a régi Ptk. 217. § (1) bekezdése alapján a szerződés orvoslhatatlan semmisségét eredményezi. A következetes bírói gyakorlat ugyanis a képviseletre vonatkozó előírások megsértését nem alaki hiányosságnak, hanem akarathibának

értékeli, amely nem a megállapodás alaki okból való érvénytelenségét, hanem a szerződés létre nem jöttét eredményezi. (Kúria Pfv.I.21.265/2017/8.). Nincs jogszabályi akadály annak, hogy az álképviselő eljárását a fél utólag jóváhagyja, ilyen esetben a szerződés létrejön. A jóváhagyás - az elsőfokú ítéletben is helyesen kifejtettek szerint - nincs alakszerűséghez kötve, a képviselt személy az álképviselő eljárását, jóváhagyó nyilatkozatát szóban, írásban, de akár ráutaló magatartással is kifejezésre juttathatja (BH2014. 303). A szerződéses nyilatkozat jóváhagyása az alperes részéről - ráutaló magatartással - megtörtént azzal, hogy a kölcsön összegét szerződésszerűen folyósította. A teljesítést a felperes nem vitásan elfogadta, így ez okból nem volt megállapítható a szerződés létre nem jötte vagy érvénytelensége.

[40] A felperesnek a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjában foglalt kötelező tartalmi elemek hiányára irányuló fellebbezési hivatkozása a megállapított tényekkel ellentétes. A felek szerződése - ahogy erre az elsőfokú bíróság ítéletében a 6/2013. számú PJE határozatban megfogalmazottak és a szerződéses rendelkezések pontos megjelölésével helyesen utalt - vagy konkrétan, vagy egyértelműen számítható módon tartalmazza ezeket a kötelező tartalmi elemeket. Eredménytelenül hivatkozott a felperes a napi több árfolyamra is, mivel ebben az esetben az átszámítás során az adott napon alkalmazott utolsó árfolyamot kellett alapul venni (Kúria Pfv.VI.20.963/2015/7., Pfv.VI.20.970/2015/6.). A szerződés meghatározza a szerződés tárgyát, azaz a kölcsön összegét. Megjelöli a törlesztéssel kapcsolatos valamennyi tényadatot, a futamidőt, kiszámítható módon a törlesztőrészeket számát, összegét, a törlesztési időpontokat. Egyebekben pedig rámutat az ítélet táblája, hogy az alperesnek nem volt ráhatása az árfolyamok mozgására, az a devizapiaci körülmények miatt változik. A felek viszonyában alkalmazandó árfolyam az alperesi közbeavatkozás nélkül is folyamatosan változott, nem állapítható meg, hogy az alperes egyoldalúan „saját üzletpolitikája és érdeke szerint” módosíthatta azt.

[41] A kölcsönszerződés - az elsőfokú ítéletben a 6/2013. számú PJE határozatra utalással helyesen kifejtettek szerint - nem irányul lehetetlen szolgáltatásra és a jóerkölcsbe sem ütközik. Az, hogy az adós helyzete a szerződés megkötését követően kedvezőtlenül megváltozott akár személyes körülményeit illetően, akár kizárólag az árfolyamváltozás következtében, nem jelenti azt, hogy a szerződés lehetetlen szolgáltatásra irányult volna és nem eredményezheti a szerződés jóerkölcsbe ütközés miatti érvénytelenségét. A szerződéses rendelkezések (Üzletszabályzat 18.3.3. pont utolsó mondata) a felperes számára biztosítottak jogot a kölcsöntartozás forintra való átváltásának kezdeményezésére, amely nem értelmezhető akként, hogy az alperes a felperes arra irányuló szerződésmódosítási kérelme hiányában köteles lett volna forintosítani a szerződést. Arra utaló adat, hogy a felperes azt kezdeményezte volna nem merült fel, ilyenre a felperes nem is hivatkozott. Minderre tekintettel a forintosítás hiánya a szerződés érvénytelenségét sem jóerkölcsbe ütközésre, sem tisztességtelenségre hivatkozással nem alapítja meg.

[42] Alapítván a fellebbezés az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó részében is. Az EUB a C-26/13. számú ítéletében kifejtette, hogy a szerződési feltételek átláthatóságának a 93/13 EGK irányelvben foglalt követelményei nem korlátozhatók kizárólag azok alaki és nyelvtani szempontból érthető jellegére, mert a fogyasztó számára alapvető jelentőséggel bír az, hogy a szerződéskötést megelőzően a szerződési feltételeket és a szerződéskötés következményeit megismerhesse. Csak ezen ismeret alapján lesz abban a helyzetben, hogy megalapozottan dönthessen az eladó vagy a szolgáltató által előzetesen meghatározott feltételek elfogadásáról. Az EUB ezzel egyezően foglalt állást a C-51/17. számú döntésében is megismételve, hogy azon követelmény, mely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni, arra kötelezi a pénzügyi intézményeket, hogy elegendő tájékoztatást nyújtsanak a kölcsönvevők

számára ahhoz, hogy tájékozott és megalapozott döntéseket hozzanak. Az árfolyamkockázattal kapcsolatban kiemelte, hogy a feltételeknek nemcsak alaki és nyelvtani, de a konkrét tartalmi szempontból is érthetőnek kell lenni, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó értékelni tudja a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt gazdasági következményeket.

- [43] A fentiekkel összhangban a Kúriának a 2/2014. PJE határozata 1. pontja értelmében a devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot - a kedvezőbb kamatmérték ellenében - korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszerződés körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható. E rendelkezés tisztességtelensége csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor - figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is - nem volt világos, nem volt érthető. Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen vagy teljesen érvénytelen.
- [44] Az EUB C-186/16. számú ítélete rendelkező részének 2.) pontja szerint a szerződési feltétel világos és érthető megfogalmazásának követelménye azt jelenti, hogy a hitelszerződések esetén a pénzügyi intézményeknek elegendő tájékoztatást kell nyújtaniuk a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. E tekintetben ez a követelmény magában foglalja, hogy annak a feltételnek, amely szerint a kölcsönt ugyanabban a külföldi pénznemben kell visszafizetni, mint amelyben folyósították, nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték emelkedhet vagy csökkenhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is. Az ehhez szükséges vizsgálatokat a nemzeti bíróságnak kell lefolytatnia.
- [45] A tájékoztatás tartalmát illetően szintén irányadó C-227/18. számú ítélet 1.) pontja szerint a világos és érthető megfogalmazás követelményének megfelel az a devizaalapú kölcsönszerződés, ami olyan feltételt tartalmaz, amely úgy terheli a fogyasztóra az árfolyamkockázatot, hogy nem figyelmezteti kifejezetten arra, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, amennyiben a fogyasztót nem csupán arról a lehetőségről tájékoztatták, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték emelkedhet vagy csökkenhet, hanem értékelni tudja az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is.
- [46] Az ítélet tábla - egyetértve az elsőfokú bírósággal - megállapította, hogy a szerződés tartalmából, annak 7. pontjából, valamint az Üzletszabályzat 18.3.2. pontjából az átlagos fogyasztó számára is világosan felismerhető volt, hogy a megkötött szerződés devizaalapú szerződés, azaz devizában nyilvántartott, de forintban folyósított és forintban törlesztett kölcsönszerződés. Az átlagos fogyasztó azt is világosan felismerhette, hogy a felperes forintban teljesítendő fizetési kötelezettsége a svájci frank árfolyamának változásától függően változik, ami miatt árfolyam-

különbözet fizetendő, aminek mértéke az árfolyam ismeretében az Üzletszabályzatban írt képlet szerint meghatározható.

- [47] A szerződés 7. pontjában - és az üzletszabályzat 18.3.4. pontjában - kifejezetten szerepel, hogy az árfolyamváltozás kockázatot jelent, és az is, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázatot teljes mértékben, tehát korlátozás nélkül az adós köteles viselni. A kölcsönszerződés feltételeiből felismerhető volt, hogy annak a devizának az árfolyama, melyben a kölcsönszerződést megkötötték megváltozhat, valamint az is, hogy az árfolyam változása a fogyasztó pénzügyi kötelezettségeire milyen jelentős gazdasági következményekkel járhat, a futamidő meghosszabbítását, illetve a törlesztőrészek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növelheti.
- [48] Nem szükséges az adós számára bemutatni az érintett devizák árfolyamának múltbeli mozgásait. Jogszabály ilyen kötelezettséget nem írt elő és ilyen kötelezettségre nem lehet következtetni az EUB fent ismertetett határozataiból sem. Egy ilyen tájékoztatás a fogyasztót megtévesztve éppen azt a látszatot keltené, hogy a múltbeli mozgások alapján megjósolhatók a jövőbeni árfolyamváltozások. A 6/2013. számú Polgári jogegységi határozat értelmében a tájékoztatásnak ki kellett terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészekre, a tájékoztatási kötelezettség azonban nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás mértékére.
- [49] A felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a banki ügyintéző nem járt el megfelelő szakmaisággal, nem tájékoztatta megfelelően, hiszen amennyiben a szerződés megkötését megelőzően írásban - akár magában a megkötendő szerződésben - megadott tájékoztatás a fentieknek megfelelt, és a banki ügyintéző azzal ellentétes tájékoztatást nem adott, az alperesi tájékoztatás megfelel a jogszabályban foglaltaknak.
- [50] A fentiekre figyelemmel az ítélet táblája álláspontja szerint a kölcsönszerződés 7. pontjában és az Üzletszabályzat 18.3.4. pontjában foglalt tájékoztatás, kockázatfeltáró nyilatkozat világosan és érthetően tartalmazta az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül megítélt felperes számára azt, hogy az árfolyam változásának jelentős, fokozott kockázata van, mely valós, az nem korlátozott mértékben terheli, a változás növelheti az általa fizetendő szolgáltatás mértékét, ezért a tájékoztatás tisztességtelenségére alaptalanul hivatkozott.
- [51] Az adott esetben nem hagyható figyelmen kívül továbbá az alperesi Üzletszabályzat kiegészített tényállásban rögzített 18.3.3. pontjának utolsó mondata, amely biztosította a felperes számára, hogy a devizában nyilvántartott tartozását forintban nyilvántartott kölcsönre változtassa. A felperesnek ezáltal a szerződés rendelkezése alapján lehetősége volt arra, hogy az árfolyamváltozásból eredő hátrányokat megszüntetve a szerződését forintalapú kölcsönné alakítsa, ezáltal kiküszöbölje az esetleges egyenlőtlenséget, ami a tisztességtelenség megállapítását ugyancsak kizárja.

X.

- [52] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítélet táblája az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) alapján helybenhagyta.

XI.

- [53] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell megfizetnie az alperese részére a másodfokú eljárásban

felmerült ügyvédi munkadíjból álló költséget, melynek mértékét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (5) bekezdése alapján állapította meg. A sikertelenül fellebbező felperes köteles továbbá megfizetni az illetékfeljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt fellebbezési illetéket is a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

B...., 2020. november 17.

. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

. Balsai Csaba Zoltán s. k.
előadó bíró

. Vasady Loránt Zsolt s. k.

bíró